

Dosarul nr. 2ra-1348/2022
2-19033569-01-2ra-22092022

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (D. Bosîi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (G. Vavrin, I. Dănăilă, R. Petrov)

Î N C H E I E R E

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Acord Eurotrans”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Acord Eurotrans” împotriva lui Gherța Ivan cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a ț ă :

La 30 mai 2019, SRL „Acord Eurotrans” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Gherța Ivan cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 07 aprilie 2017 Gherța Ivan a încheiat cu SRL „Acord Eurotrans” un contract de împrumut în sumă de 60 000 de lei cu termenul scadent la 07 mai 2017, obligație care nu a fost executată de către pârât.

A solicitat reclamantul încasarea din contul lui Gherța Ivan în beneficiul SRL „Acord Eurotrans” a sumei de 60 000 de lei cu titlul de datorie contractuală, a dobânzii de întârziere în sumă de 14 610,41 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2 238,31 de lei.

Prin hotărârea din 04 noiembrie 2021, a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 25 noiembrie 2021, SRL „Acord Eurotrans” a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea hotărârii, cu emiterea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 21 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul, apelul declarat de SRL „Acord Eurotrans”, a fost respins și s-a menținut hotărârea din 04 noiembrie 2021, a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, dreptul de a solicita

restituirea împrumutului de către SRL „Acord Eurotrans” survine în situația confirmării transmiterii mijloacelor bănești obiect al contractului, iar pentru Gherța Ivan apare obligația corelativă de a restitui împrumutul în cantitatea și calitatea primită, precum și în termenul stabilit de către părți în contract. La materialele cauzei SRL „Acord Eurotrans” nu a anexat nici o dovadă a faptului transmiterii mijloacelor bănești în sumă de 60 000 de lei în proprietatea intimatului, Gherța Ivan, precum prevăd clauzele contractului de împrumut semnat la 07 aprilie 2017.

Mai mult, SRL „Acord Eurotrans” nu a prezentat o hotărâre a Adunării Asociaților privind aprobarea încheierii contractului de împrumut cu Gherța Ivan, precum și nici nu au fost anexate documente primare ce ar contabiliza faptele economice ale SRL „Acord Eurotrans” de acordare a împrumutului respectiv lui Gherța Ivan. Iar, mențiunea olografă făcută de Gherța Ivan pe versoul contractului de împrumut nr. 151 din 07 aprilie 2017 în original „banii am primit Gherța Ivan semnătura”, nu sunt suficiente pentru a stabili cu certitudine faptul nașterii relațiilor de împrumut și apariția obligației de restituirea a împrumutului.

La 12 septembrie 2022, SRL „Acord Eurotrans”, a depus cerere de recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel eronat a interpretat normele dreptului material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A mai indicat recurentul că instanțele inferioare eronat au interpretat că contractul de împrumut, semnat de ambele părți, nu demonstrează încheierea nemijlocită, de facto a contractului și transmiterea împrumutului a mijloacelor bănești, iar pentru a demonstra transmiterea mijloacelor bănești recurentul, în calitate de companie, obligatoriu trebuia să probeze viramentul mijloacelor bănești către împrumutat, inclusiv operațiunile contabile.

A mai relatat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia aplicată și anume privind societățile cu răspundere limitată, care prevede că de competența exclusivă a adunării generale a asociaților ține de aprobarea în prealabil a încheierii contractelor prin care societatea transmite proprietate sau cedează, cu titlu gratuit, drepturi unor terți, inclusiv asociaților.

Astfel, instanța a considerat obligatoriu prezentarea la materialele dosarului a Hotărârii Adunării Asociaților companiei SRL „Acord Eurotrans” privind aprobarea încheierii contractului de împrumut cu Gherța Ivan, pentru a servi drept dovadă a încheierii contractului. Deși, legislația în vigoare nu prevede faptul că la încheierea contractului de împrumut este obligatorie, sub sancțiunea nulității, Hotărârea Adunării Asociaților companiei.

La 23 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatilor copia cererii de recurs depusă de SRL „Acord Eurotrans”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 182).

Prin referința depusă la 18 octombrie 2022, Gherța Ivan, reprezentat de avocatul Puică Sergiu, a solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de SRL „Acord Eurotrans”.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs

menționează că, Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 iunie 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces, la data de 04 iulie 2022, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc (f.d. 170).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că SRL „Acord Eurotrans”, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 12 septembrie 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SRL „Acord Eurotrans”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Acord Eurotrans”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh